

Nieuwe productie van Wim Vandekeybus op Kunstenfestival

Een choreografie van het sterven

Van onze medewerkster

Elke Van Campenhout

02/05/2003

AMSTERDAM -- Geweld, liefde, dood en herinnering: daarover gaat het in „Sonic Boom“, de nieuwe dansproductie van Wim Vandekeybus met teksten van Peter Verhelst. Het zijn thema's die hun beider werk beheersen. Wat bij de één leidt tot een gefragmenteerde tekst vol zintuiglijke bespiegelingen, toont zich bij de ander in uitbarstingen van fysiek geweld. Het resultaat is een intrigerende ontmoeting tussen lichaam en woord.

EEN vrouw en een man ontmoeten elkaar. Zij vraagt hem geld om de boot te nemen. Hij weigert, maar geïntrigeerd door haar verhaal volgt hij haar naar de haven. Dit eenvoudige uitgangspunt is het steeds terugkerende motief in de tekst van Verhelst.

In stukken en brokken ontspint zich uit dit eerste gegeven een web van mogelijke verhalen en ontmoetingen. In een warme nacht in de havenbuurt, liggen mannen en vrouwen eenzaam in gore hotelkamers. Hun lichamen communiceren zonder woorden. Zijn de twee oudere acteurs op de scène de geliefden van weleer? Of heeft hun ontmoeting nooit plaatsgegrepen? Heeft de vrouw de ontmoeting overleefd? Is hij in haar armen gestorven? Steeds blijkt de onontkoombare dood van elke ontluikende liefde.

Rond deze complexe structuur van dood en herinnering bouwt Vandekeybus een ontwrichtende choreografie van het sterven. Op het sterkste punt van de voorstelling vallen de dansers in een razend tempo van stoelen en tafels en van de balustrade van de aanlegsteiger. Een acteur ligt op de scène en wordt met as bestrooid. Dansers vallen onophoudelijk in mekaars armen, als konden ze in hun eigen lichaam geen evenwicht of troost meer vinden. Een van hen slaat de opspringende vrouwen letterlijk van zich af.

Tegenover de afstandelijke zintuiglijkheid van Verhelst, plaatst Vandekeybus fysieke confrontaties. In een subversieve variatie op het kinderspelletje *Simon says* stort Vandekeybus zijn dansers in een spel van sadomasochistische verhoudingen. Een stem zet de koppels aan tot zelfmutilatie en mishandeling. *Simon says: cut the chest. Simon says: cut your veins. Simon says: Say I love you, Simon.* Het is een sterk effect dat het onderhuidse geweld van de tekst zijn melancholie ontnemt en tastbaar in scène zet.

De hele voorstelling zit ingebed in de structuur van het nachtprogramma van Radio Sonic Boom. Een deejay praat zich in sneltreinvaart een weg uit zijn eigen cynisme en dat van de wereld die hem omringt. De verloren zielen aan de telefoon krijgen het deksel op de neus en zijn hol klinkende onwaarheden maken de eenzaamheid alleen nog groter. Via de radio speelt de muziek uiteraard een bepalende rol in de voorstelling, vooral de stevige folkrock van zanger David Eugene Edwards, bekend van de groep 16 Horsepower.

Wat *Sonic Boom* vooral zo krachtig maakt, zijn de ijzersterke vertolkingen van de acteurs van Toneelgroep Amsterdam. Vandekeybus koos uit het ensemble drie acteurs die hun sporen al ruimschoots hebben verdiend. Kitty Courbois, Joop Admiraal en Titus Muizelaar brengen de teksten met een helderheid en rust die de zinderende energie van Verhelst volledig tot haar recht laat komen.

Sonic Boom is een uitzonderlijk geslaagde voorstelling geworden. En een uitstekende opening voor een internationaal festival vol onvermoed talent.

- „Sonic Boom“ van Wim Vandekeybus, Ultima Vez en Toneelgroep Amsterdam is van 3 tot 6 mei te beleven op het Kunstenfestival in Brussel, tel. 070-222.199, www.kfda.be, 20 tot 22 mei in deSingel in Antwerpen, tel. 03-248.28.28 www.desingel.be